

Een kindje met beperking Ja-Nee

Deze blog wilde ik al veel eerder schrijven, al voordat Daan geboren was. Nu is hij er helaas niet meer, maar bleef steeds met het gevoel dat ik dit wilde gaan schrijven.

Er zijn

zoveel vooroordelen over een kindjes die wordt geboren met een beperking. In mijn zwangerschap toen ik naar buiten bracht dat er zoveel mis was met Daan, kreeg ik vele lieve en positieve reacties. Maar niet iedereen kan er mee om gaan. Dat geeft niet, maar soms komt dat heel heftig over. Wij hebben onze keuze gemaakt om te kiezen voor Daan ondanks hij met zoveel complicaties geboren zou worden. 1 reactie staat me nog heel erg bij, en dat heeft me toen denken dit te gaan schrijven.

Voor mijn gevoel zou Daan een mooi leven krijgen bij ons, en zou hij gelukkig zijn ondanks hij door veel medische dingen heen had gemoeten. Dat hij een operatie zou moeten krijgen En dat hij net even "anders" is dan andere kindjes. Natuurlijk denk je erbij na of hij er geen problemen mee zou hebben. En als je dan kijkt naar het programma "syndroom" dat zo,n jongen zegt dat hij moeite heeft met zijn down zijn. Ik werd er zo verdrietig van, zo zou Daan ook opgroeien dacht ik. Dan hoor je mensen zeggen, ja maar wij zitten ons zelf ook weleens in de weg. En je gedachten draaien 180 graden. Daan zou echt een mooi gelukkig leven gehad hebben als hij sterk genoeg was geweest. Helaas mogen we dat niet mee maken.

Wij weten nu hoe het is om zo,n kindje te krijgen en ik weet 100% zeker dat we de volgende keer weer voor ons kindje zullen kiezen. Mensen vinden het eng en moeilijk ermee om te gaan, en ja ik kan het begrijpen. Vele zullen hier ook niet voor kiezen, nee wij wilde ook een gezond kindje op de wereld zetten. Maar die keuze hadden we niet. En als je dan je kindje voelt dan kan je niet meer anders dan er van houden. De reactie wij zouden er niet voor gekozen hebben, want dat kunnen we niet aan. Ik snap die reactie niet. Waarom niet, nou je hebt nooit voor die keuze gestaan. Pas als je voor die keuze staat weet je wat je doet. En natuurlijk zijn er vele die het dan afbreken. Iedereen hun eigen keuze. Want beide keuzes zijn heel erg moeilijk.

Ik ben heel blij dat we kozen voor ons mooie stoere kindje. Daarom doet het nu extra veel pijn dat hij de keuze nu maakte

dat hij het verder niet aankon. Hebben we dan zo'n verkeerde keuze gemaakt om hem te laten komen. Nee dat denk ik niet. We hebben hem alle liefde gegeven wat hij verdiende. In mijn gedachten voelt het dat ik hem niet genoeg heb kunnen geven. Maar weet dat het niet zo is. Krijg steeds te horen dat we zo goede ouders waren voor Daan. Fijn te horen, maar dat moet ik nu nog zelf gaan voelen.

Ja wij wilde graag een gezond kindje krijgen zoals iedereen, maar je schakelt om naar wat de werkelijkheid is. En ik hoop dat als ik een 2e kindje mag krijgen weer dat het gezond is, dat is een normale gedachten. Maar wij houden van Daan, hoe hij ook is/was. Wat wilde ik hem graag zien ontwikkelen, zoals ieder ander kindje. Maar ik was zo benieuwd in wat voor vorm hij down had. En wat hij allemaal gewoon zou kunnen in de toekomst.

Ik ga jullie dan ook niet vragen wat jullie zouden doen als je dit te horen krijgt, want dan krijg ik denk veel het antwoord nee. Maar mijn mening, dat weet je pas als je ervoor staat. Wilde wel heel graag de discussie aangaan, of jullie speciaal zouden kiezen om te testen om dit van te voren te willen weten. Of gewoon weten hoe jullie denken over kindjes met een beperking.

Ben dus zeker van mening dat ieder kindje die levensvatbaar is welkom is, maar het is niet makkelijk. En zeker als ik bedenkt dat je een kindje kan krijgen die meervoudig gehandicapt is. Dan hebben wij nog heel veel geluk gehad met Daan.

Kom maar op met jullie reacties.